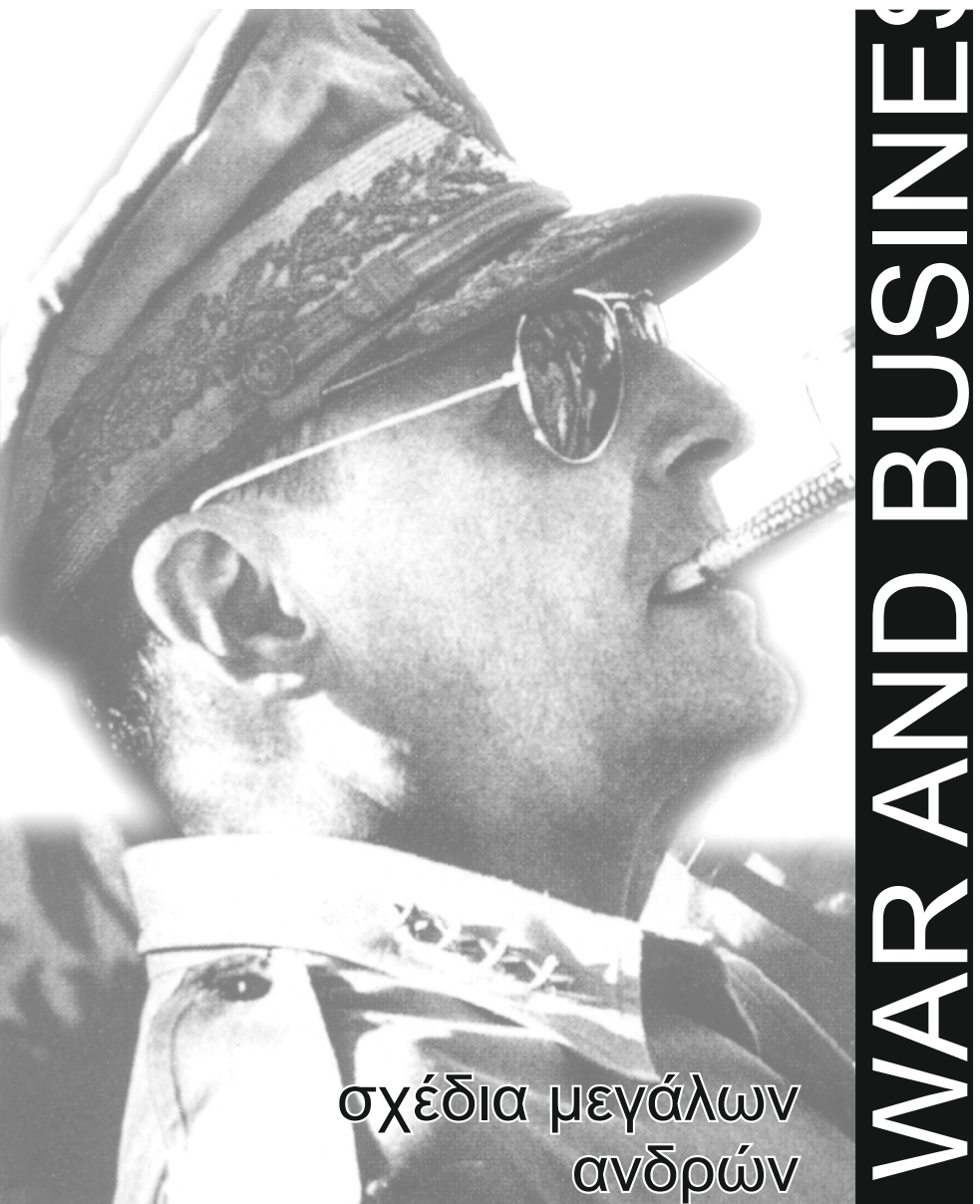

νίπελ

τ.2~δεύτερο δεκαπενθήμερο μάρη '99
έντυπο δρόμου του συνδικάτου σαλταδόρων,
για την επαναχάραξη των δρόμων της ανατροπής

Στο κόσσοβο επί 10 χρόνια μια πολιτική ακήρυκτου πόλεμου χαμηλής έντασης ασκήθηκε σε βάρος του αλβανικού στοιχείου. Στη συνέχεια αντικαταστάθηκε από τον ακήρυκτο πόλεμο υψηλής έντασης (Μάρτης 1998-Μάρτης 1999) με δυό χιλιάδες νεκρούς και δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες, για να αντικατασταθεί τέλος από την ανοικτή κήρυξη πολέμου, καλυμένου από τους βομβαρδισμούς του ΝΑΤΟ από το Μάρτη του 99 και μετά, με πάνω από ένα εκατομμύριο ξεριζωμένους, με έλατα αλβανικά χωριά καμμένα και με χιλιάδες κοσοβάρους νεκρούς.

σχέδια μεγάλων
ανδρών

WAR AND BUSINESS

Το σχέδιο του Σέσελι, αντιπρόεδρου της σερβίας, για το κόσσοβο. Για το ζήτημα της γης στο κόσσοβο. Ενίσχυση της μοναστηριακής περιουσίας για να επιτελέσει την εθνική της αποστολή. Επιστροφή της γης που αγοράστηκε το διάστημα '66-'87 από αλβανούς, στους σέρβους τέως ιδιοκτήτες της. Η γη που ανήκε στις κολλεκτίβες να δοθεί σε σέρβους έποικους. Για του αλβανούς κάτοικους. Οι 300.000 αλβανοί που εξαναγκάστηκαν να φύγουν το διάστημα '90-'93 να εμποδιστούν να επιστρέψουν. Τα άτομα υψηλής μόρφωσης να αναγκαστούν να αποχωρήσουν, μια και γύρω τους οργανώνεται η όποια αντίσταση. Οι αλβανοί που εμπλέκονται σε οποιαδήποτε μορφή αποσχιστικής δραστηριότητας να χάνουν την ιδιότητα του πολίτη. Για τον εποικισμό. Να φτιαχτούν αυτόνομοι σερβικοί θύλακες όπου θα δίνονται κίνητρα για την εγκατάσταση σε αυτούς. Στους θύλακες να υπάρχει αυτονομία περίθαλψης, εκπαίδευσης, διασκέδασης... Σ' αυτούς να είναι εγκατεστημένοι και 5-10% αλβανών που κατέχουν υπεύθυνες διοικητικές θέσεις και συνεργάζονται με την διοίκηση. Οι θύλακες να επικοινωνούν με λεωφόρους που αριστερά και δεξιά τους θα 'ναι εγκατεστημένοι έποικοι και θα στηρίζονται από στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις. Οι αλβανικοί θύλακες πρέπει να αποκόπτονται από αυτούς τους δρόμους, ενώ η προφοδοσία τους σε νερό και ρεύμα πρέπει να ανήκει στην δικαιοδοσία των σέρβικων θυλάκων. Στην περιοχή πρέπει να εγκατασταθεί στρατιωτική και αστυνομική ακαδημία. Τα σύνορα σε μια ευρεία ζώνη πρέπει να επικοιστούν από σέρβους. Το σύστημα παράλληλης εκπαίδευσης των αλβανών πρέπει να αφεθεί ως έχει, αφού εμποδίζει την πρόσβασή τους στις δημόσιες υπηρεσίες. Πρέπει να δίνεται με ευκολία διαβατήριο στους αλβανούς αλλά με δυσκολία κάθε άλλο πιστοποιητικό, το οποίο πρέπει να θεωρείται απαραίτητο ακόμα και για την κατοχή μιας γελάδας. Εάν συλλαμβάνεται αλβανός που διακινεί ναρκωτικά πρέπει να δίνεται μεγάλη δημοσιότητα, γιατί βοηθάει στον σχηματισμό άποψης στην Διεθνή κοινή γνώμη γι' αυτούς. Δήλωση του αντιπρόεδρου της σερβίας Βόισλαβ Σέσελι σε εφημερίδα του βελιγραδίου στις 14/10/95

Τα πτώματα και ο ξεριζωμός
όπως πάντα στον αιώνα μας
μυρίζουν κεφάλαιο
μυρίζουν πατρίδα
μυρίζουν χρηματοκιβώτια

Από την κοφινού στην ντρένιτσα από τον Αρκάν στον Σαμψών.
Ένα σχέδιο παλιό όσο και οι πατρίδες, αιμοσταγές όσο και τα έθνη - κράτη.

Στηριγμένο σε μια φυλετική συνταγή. Μητέρα πατρίδα, πατέρας κράτος, οικογένεια σπουδαία από τζάκι χιλιάδων χρόνων, με την γλώσσα το ζωντανό ρέον αίμα αυτής της οικογένειας, με τη θρησκεία το συνοδό της πνεύμα, και τα παιδιά της, χιλιάδες και διαφορετικά, πολλές φορές και φασαριόζικα, αλλά λίγο ως πολύ να μοιάζουν στους γονείς τους, να σέβονται, έστω και αν αντιμιλούν καμιά φορά, τον πατέρα τους, να αγαπούν την μάνα τους, και προπάντων να ναι έτοιμα από κοινού να θυσιαστούν, αν οι γονείς κινδυνεύουν.

Και που 'ναι οι αρμένιοι, οι βλάχοι, οι αρβανίτες, οι σλαβομακεδόνες, οι εβραίοι, οι τουρκοκρητικοί, οι πομάκοι, οι τούρκοι... σε όλη αυτή την ιστορία; Η πατρίδα βλέπεις είναι μεγαλόψυχη, μιας και είναι και η καλύτερη όλων των άλλων πατρίδων. Όλα αυτά τα παιδιά τα υιοθέτησε, παρότι παιδιά κατωτέρων οικογενειών και τα ένταξε εθελοντικά, βεβαίως βεβαίως, στον εθνικό της κορμό. Τους έδωσε το αίμα γλώσσα της, την ελληνοορθοδοξία πνεύμα της, την ιστορία καμάρι της, την διοίκηση διαμάντι της και χωρίς καμιά διάκριση, τα 'κανε παιδιά της.

Κι αν σε κάποια από αυτά δεν τους έκοβε, λέμε τώρα, ήταν ας πούμε αχάριστα, και ήθελαν αυτά που είχαν πριν, αν δε ήθελαν, ας πούμε να νοιώθουν υιοθετημένα, ή αν, λέμε τώρα, δεν γούσταραν οικογένειες, μανάδες, μπαμπάδες, και τα συναφή;

Τέτοια παιδιά ευτυχώς δεν υπήρξαν ή -τουλάχιστον- η εξαφάνιση τους δεν άφησε πολλά ίχνη.

Τα έθνη κράτη, δημιουργήματα των διακοσίων τελευταίων χρόνων, είναι μορφές κοινωνικής ύπαρξης που αντικατέστησαν βίαια προηγούμενες μορφές, που ήταν στηριγμένες σε τοπικές, γλωσσικές, θρησκευτικές ταυτότητες. Μέχρι τότε οι άνθρωποι βρίσκονταν μεταξύ τους πότε σε συνύπαρξη, κοινούς αγώνες, κοινές καθημερινότητες, πότε σε ανταγωνισμό, αλλά πάντα σε ζωντανό αλισβερίσι.

Στις νέες ταυτότητες-νέο σχέδιο που πάνω τους οικοδομήθηκε ο καπιταλιστικός κόσμος, διαιρώντας βίαια τον προηγούμενο, υπήρχαν και υπάρχουν διαρκώς υπόλοιπα. Άνθρωποι και κοινότητες, που είτε δεν γούσταραν να αλλάξουν τον τρόπο της ύπαρξης τους, τη γλώσσα, τη θρησκεία, τον τρόπο που ήταν οργανωμένες, την καθημερινότητά τους, είτε δεν ήθελαν να αποτελούν τα παιδιά ενός κατώτερου θεού.

Για αυτά τα παιδιά οι πατρίδες είχαν και έχουνε τσεκούρι και φωτιά.

Από την εθνοκάθαρση με τους Σαμψών, Ντεκτάς στην κύπρο, μέχρι τα εγκλήματα του Αρκάν στην γιουγκοσλαβία, από την 50χρονη καταπίεση στο κόσσοβο, μέχρι τις σφαγές στην τσετσενία, το μήνυμα είναι ένα, ενιαίο και αδιαίρετο.

Τσεκούρι και φωτιά στα υπόλοιπα των εθνοκαπιταλιστικών διαιρέσεων.

Κι αν δεν μπορείς να μισήσεις ανθρώπους που δεν γνωρίζεις, αν το μόνο που μισείς, είναι αυτό που σε τσακίζει, αυτό που σου μιλάει μπρος από τις σημαίες στις παρελάσεις, τις επετείους, τις κλούβες και τα χρηματιστήρια;

Μάθε, ότι η οργή για την καθημερινή ξεφτίλα, κάνει τα αδέρφια χωρίς μανάδες και πατεράδες, κι αυτά τα αδέρφια μπορούν να κάνουν πολλά.